

XVIII. leto
rednih
društvenih
koncertov.

„GLASBENA MATICA“
V LJUBLJANI.

Sezona
1908./09.

98
V nedeljo, dne 8. novembra 1908

zvečer ob 8. uri

v veliki dvorani hotela „UNION“

VELIK KONCERT

v prid dobrodelni akciji »Za otroka« na Kranjskem pod vodstvom
gospoda koncertnega vodje M. Hubada.

□ □ □

Sodelujejo: gospa **Lili Nordgartova**, operna pevka slovenskega gledališča (sopran), gospod **Julij Betetto**, c. kr. dvorni operni pevec z Dunaja (bas), **orkester „Slovenske Filharmonije“**, **pevski zbor „Glasbene Matice“** in oddelek **šolskega moškega zbora „Glasbene Matice“**.

VZPORED:

1. *Anton Dvořák*: 149. psalm »Nova pesem stvarnika poslavi!« za mešan zbor in orkester.
2. a) *Karel Loewe*: **Menih iz Pize**. Balada. } Poje g. Julij Betetto, na
b) *Peter Iljič Čajkovski*: **Hrepenenje**. } klavir spremlja g. Anton
Pesem. } Trost.
3. *Franc Schubert*: **Simfonija v h-molu**. I. Allegro moderato. II. Andante con moto. Izvaja orkester »Slovenske Filharmonije« pod vodstvom g. kapelnika V. Talicha.
4. *H. Hermann*: a) **Trije potniki**. } Poje gosp. Julij Betetto, na klavir
b) **Salomon**. } spremlja g. Anton Trost.
5. *Anton Dvořák*: **Te Deum**. Za sopran- in bassolo, mešan zbor in orkester. Sopransolo poje gospa L. Nordgartova, bassolo g. Julij Betetto.

□ □ □

Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Cene prostorom: Sedeži po 5, 4, 3,50, 3 in 2 K, stojišča po 1 K; za dijake po 60 vin. se dobivajo pri gospej Češarkovi v Šelenburgovih ulicah in na večer koncerta pri blagajni. Besedilo brezplačno istotam.

149. psalm.

Nova pesem Stvarnika poslavi,
Čast in hvala bodi mu v višavi!
Pevaj, Sione, pevaj slavo mu iz srcá,
Proslavljaj kralja svojega in Boga!
S pesmijo ime mu počastite,
Z bobni, harpami ga poslavite!
Ker milo je tebi ljudstvo, Gospod,
Ti milosti mu poklanjaš povesod.
Tebi čast pojó vsi nebeščani
V božjem, jasnem veličastvu zbrani;
Čast pojó v brezkončni Ti ljubezni,
A zraven meč vihté, svoj meč dvorezni,
Da bi kaznovali zlo nešteto,
Národom prinesli ž njim osveto,
Kralje njih z verigo oklepaje
In njih vodje s spono ovijaje.
Da osveta jim prešernost jemlji
Vsem pobožnikom na čast v nebesih in na zemlji!

Menih v Pizi.

Stoji mi v Pizi samostanski vrt,
Menih mračan tam šeta se potr.
Od tuge mu obraz je razoran,
Prišel neznan je sem, ostal neznan.
Hodi molče tja v tihi temni mrak,
Plaho odmeva v noč njegov korak.
Zdaj na cveticah mu oko obvisi,
Na tulpi pestri, beli liliji,
Zdaj na dehtečo rožo gleda pred sé.
»Ah, srečen, kdor je čist kot cvetke ve!«
V vršičkih pesem slavca se glasi,
Poslednjim žarkom še v pozdrav hiti;
Drhteč menih posluša sladki glas.
»Srečen, kdor v petju najde mir in spas!«
Solzne povesi k tlom oči menih,
Iz prsij se izvije nem mu vzdih:
»Odpri se, zemlja, mi, odpri se mi,
Odvzeti moreš greh mi moj le ti!« —

Pa prišla je pomlad v deželo spet,
Menih ni gledal več na rožni cvet,
Nič več ni petja ptic se veselil,
Zato pri cerkvi pa nov grob je bil;
Tam v steno vzdian kamen govori,
Da tu Joanes Paricida spi!

Hrepenenje.

Kdor hrepeni kot jaz,
Ve moje jade!
V samoti teče čas
Brez vse naslade,
Zre mi v obok neba
Oko s solzami.
On, ki me rad ima,
Je za gorami;
Vrti se mi in čas
Žge prsi mlade,
Kdor hrepeni kot jaz,
Ve moje jade!

Trije potniki.

Slo potnikov je troje
po cesti skozi mrak,
z besedo to in to je
»Kvartajmo!« zinil vsak.

In prvi de v zavetji:
»Pa morda za denar?«
Oglasi pa se tretji:
»Za celi svet makar!«

Najmlajši, solnce samo,
kot maja dan vesel,
je vrgel srce-damo
in z glasnim smehom del:

»Jaz nimam druge želje,
izbral svoj del sem sam,
ime mi je Veselje,
juhej, dovolj imam!«

In drugi, bled v obličje,
govoril je za njim:
»Bahanje to za nič je,
za-sé se ne bojim!

Ni mar mi marsiktero
in tvoje ne srce,
glej, križev desetero, —
jaz znam, jaz sem Gorjé!«

A tretji tiho zá-se
je skrival zloben smeh,
ozrl je na oba se:
»Dovolj mi šal je teh!

Z menoj gre, kdor je srečen,
z menoj, kdor je potr,
in moj uspeh je večer:
Trumí — as! — ker jaz sem Smrt!«

Salomon.

Zamrli večernih fanfar so odmevi,
Kralj Salomon nočno diha spanje,
od straže angeljev božjih obdan je,
šest tisoč na desni, šest tisoč na levi.

Bedijo nad kraljem, da mirna mu noč je,
če zmračí obrvi mu sen, ki ga muči,
ta hip iz noči se dvignejo luči,
plamtečih mečev grozeče tisoč je.

In zopet ugasnejo meči jasni
angeljev božjih, vsa groza prešla je
kot senca; na kraljevo lice smehljaje
razgrnil je sen se ta polglasni:

»O, Sulamit! Glej, na tem sveti
bogastvo moje je brez meje,
Kralj Izraela in kralj sem Judeje,
a brez tebe bi moral umreti!«

Te Deum.

Te Deum laudamus: Te Dominum confitemur. Te aeternum Patrem
omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, Tibi coeli et universae potestates, Tibi Cherubim
et Seraphim incessabili voce proclamant: Sanctus, sanctus, sanctus Dominus
Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli et terrae majestatis gloriae tuae. Te glo-
riosus Apostolorum chorus, Te Prophetarum laudabilis numerus, Te Mar-
tyrum candidatus laudet exercitus; Te per orbem terrarum sancta confiteur
ecclesia: Patrem immensae majestatis, venerandum Tuum verum et unicum
Filium, sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu rex gloriae, Christe! Tu, patris sempiternus es Filius. Tu ad
liberandum suscepturus hominem non horruisti Virginis uterum. Tu devicto
mortis aculeo aperuisti credentibus regna coelorum. Tu ad dexteram Dei
sedes in gloria Patris. Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine
redemisti.

Aeterna fac cum Sactis Tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum Tuum, Domine, et benedic hereditati Tuae!
Et rege eos et extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies benedicimus Te. Et laudamus nomen Tuum in
saeculum et in saeculum saeculi. Dignare, Domine, die isto sine peccato
nos custodire! Miserere nostri! Fiat misericordia Tua, Domine, miserere
nostri! Fiat misericordia Tua, Domine super nos, quemadmodum spera-
vimus in Te.

In Te, Domine, speravi; non confundar in aeternum.

